

کاهش چالش های دوران سالمندی با تعیین الگوهای پس انداز

بسیاری از کشورها در سراسر جهان با بحران های بازنشستگی مواجه هستند که بسیاری از این مشکلات ناشی از سالمندی جمعیت، کاهش باروری و کمبود مالی در این جوامع است.

بانک جهانی اعلام کرده است که سالمندی جمعیت یکی از مهمترین تحولات اجتماعی قرن بیست و یکم است که تقریباً برای تمامی بخش های جامعه پیامدها و معضلات بسیاری دارد.

در فاصله زمانی میان سالهای ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ تعداد افراد بالای ۶۰ سال به ۵۶ درصد یعنی به ۱،۴ میلیارد نفر می رسد و تا سال ۲۰۵۰ نیز جمعیت سالمندان جهان از مرز ۲ میلیارد نفر خواهد گذشت که انتظار می رود تعداد سالمندان در مناطقی از جهان نظیر آمریکای لاتین و کارائیب، آسیا و آفریقا با سرعت بیشتری افزایش یابد. بنابراین، سیاست گذاران برای رفع این چالش به دنبال افزایش و بهبود الگوهای پس انداز در دوران سالمندی و بازنشستگی هستند.

مقاله پیش رو، اولین تحقیق جهانی جامع در زمینه پس انداز برای دوران سالمندی در سراسر جهان براساس اطلاعات جزئی و دقیق است که به چگونگی پس انداز کردن بزرگسالان برای دوران

سالمندی می پردازد. این اطلاعات از پایگاه جهانی داده یا Global Findex که ارائه دهنده اطلاعات جامع در بیش از ۱۴۰ کشور است، حاصل شده است.

براساس یافته های حاصل از این مطالعه مشخص شده است که در سراسر جهان، ۲۵ درصد بزرگسالان با نرخ بیش از ۳۵ درصد در سازمان هایی با درآمد بالا و در اقتصادهای توسعه یافته مناطق آسیای شرقی و اقیانوسیه برای دوران سالمندی خود پس انداز می کنند. به طور متوسط، مردان نسبت به زنان تمایل بیشتری به پس انداز کردن دارند، به همین دلیل شکاف جنسیتی در کشورهای در حال توسعه عمیق تر است. در سراسر جهان، پس انداز کردن در میان بزرگسالان سالمند، بزرگسالان تحصیلکرده و بزرگسالانی که دارای حساب شخصی هستند، بیشتر دیده می شود.

همچنین این مقاله به انجام اقداماتی برای افزایش اعتماد افراد به سیستم مالی، نظیر امنیت شبکه و شاخص پذیرش خطر مبنی بر بیمه کردن سپرده یا پس انداز که منجر به افزایش نرخ های پس انداز برای دوران سالمندی می شود، می پردازد. بحران شدید بازنشستگی در جهان، سیاستمداران را با این چالش مواجه کرده که چگونه بزرگسالان کشورشان را برای دوران سالمندی از نظر مالی آماده کنند.

این گزارش نشان می دهد که در کشورهای عضو OECD و منطقه شرق آسیا و اقیانوسیه (EAP)، با وجود فاصله زیاد منطقه ای از یکدیگر، ۲۴٫۸ درصد اشخاص با نرخ های بالای ۳۵ درصد پس انداز می کنند، در کشورهای اروپای شرقی و آسیا مرکزی ۱۱٫۸ درصد (ECA) و در کشورهای آمریکای لاتین و حوزه کارائیب ۱۰٫۶ درصد (LAC) با همین نرخ پس انداز می کنند. در کشورهای جنوب صحرای آفریقا، جنوب آسیا و شمال آفریقا و خاورمیانه یا MENA نرخ های پس انداز برای دوران سالمندی زیر ۱۰ درصد است.

یافته‌های حاصل از این مطالعه همچنین حاکی است که شکاف جنسیتی، در پس‌انداز کردن برای دوران سالمندی در کشورهای در حال توسعه بیشتر است. در تمامی مناطق مورد بررسی، الگوهای بیشتر پس‌انداز برای دوران سالمندی، در میان کسانی که دارای تحصیلات عالی هستند بیشتر مشاهده شده است. در هر منطقه به جز جنوب آسیا، بزرگسالان شاغل، بیشتر از بزرگسالان بیکار برای دوران سالمندی خود پس‌انداز می‌کنند و در گروه‌های سنی ۳۶ تا ۴۵ سال، پس‌انداز کردن برای دوران سالمندی بیشتر مشاهده شده است.

همچنین این یافته‌ها اختلاف بزرگ درآمدی را نیز نشان می‌دهد؛ یعنی بزرگسالانی که دارای درآمد بیشتری هستند به طور طبیعی نسبت به کم‌درآمدها تمایل بیشتری برای پس‌انداز کردن دارند و بزرگسالانی که دارای حساب بانکی هستند، ۵۳ تا ۶۳ درصد بیشتر تمایل به پس‌انداز برای دوران سالمندی خود دارند.

شاخص پس‌انداز کردن برای دوران سالمندی با تمایل به پس‌انداز کردن در افراد، رابطه مثبت و معنی‌داری دارد. افزون بر آن، در اکثر مناطق، شاخص دسترسی به مسکن با پس‌انداز در دوران سالمندی رابطه مثبتی دارد. شواهدی نیز وجود دارد که نشان‌دهنده میزان اعتماد زیاد افراد به نظام مالی است که این اعتماد موجب افزایش نرخ پس‌انداز برای دوران سالمندی می‌شود. همچنین، دامنه پوشش بازنشستگی در جمعیت بالای ۶۰ سال با روابط نامناسب میزان مشارکت و نرخ‌های مشارکت، رابطه منفی و معنی‌داری دارد. باین وجود، در سراسر منطقه، در نظام‌های بازنشستگی یک‌ناهمگونی دیده شده که در منطقه شرق آسیا و اقیانوسیه، میان شرایط بازنشستگی افراد با پس‌انداز کردن آنها برای دوران سالمندی، جایگزینی بیشتری دیده می‌شود.

تهیه و ترجمه: فریبا بهزاد

منبع: www.worldbank.org